

23 στολή· πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς  
 24 δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ  
 χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ  
 25 Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον,<sup>4</sup> διὰ τῆς  
 πίστεως,<sup>4</sup> ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιο-  
 σύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων  
 26 ἁμαρτημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ· πρὸς<sup>5</sup> ἔνδειξιν  
 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι  
 αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.  
 27 ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου;  
 28 τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. λογιζό-  
 μεθα οὖν<sup>6</sup> πιστεῖ δικαιοῦσθαι<sup>7</sup> ἄνθρωπον, χωρὶς  
 29 ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ<sup>8</sup>  
 30 καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπείπερ<sup>9</sup> εἰς ὁ Θεός, ὅς  
 δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν  
 31 διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς  
 πίστεως; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.

IV. Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν  
 2 εὐρηκέναι<sup>1</sup> κατὰ σάρκα; εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων  
 3 ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. τί  
 γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ  
 4 Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. τῷ δὲ  
 ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ  
 5 κατὰ τὸ<sup>2</sup> ὀφείλημα. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύ-  
 οντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ  
 6 πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. καθάπερ καὶ Δαβὶδ  
 λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογι-  
 7 ζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων, Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν  
 8 αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. μα-

<sup>4</sup> (Marg. omits these two commas) <sup>5</sup> add τὴν <sup>6</sup> Marg.  
 γὰρ <sup>7</sup> δικαιοῦσθαι πιστεῖ <sup>8</sup> om. δὲ <sup>9</sup> εἶπερ  
<sup>1</sup> εὐρηκέναι Ἀβραὰμ τὸν προπάτορα ἡμῶν text, but marg. om.  
 εὐρηκέναι <sup>2</sup> om. τὸ

κάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.  
 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἥ καὶ 9  
 ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι<sup>3</sup> Ἐλογίσθη  
 τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν 10  
 ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἥ ἐν ἀκροβυστίᾳ;  
 οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· καὶ σημεῖον 11  
 ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς  
 πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν  
 πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,  
 εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ<sup>4</sup> αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·  
 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, 12  
 ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ<sup>5</sup>  
 ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.  
 οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ 13  
 σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ<sup>6</sup>  
 κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ 14  
 ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρ-  
 γηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργά- 15  
 ζεται· οὐ γὰρ<sup>7</sup> οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.  
 διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι 16  
 βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ  
 τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως  
 Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν (καθὼς γέ- 17  
 γραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε)  
 κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς  
 νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. ὃς 18  
 παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσε, εἰς τὸ γενέσθαι  
 αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον,  
 Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. καὶ μὴ ἀσθενήσας 19  
 τῇ πίστει, οὐ<sup>8</sup> κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἡδὴ<sup>9</sup>  
 νεκρωμένον (ἐκατονταέτης που ὑπάρχων), καὶ τὴν

<sup>3</sup> *ομ.* ὅτι  
<sup>7</sup> δέ

<sup>4</sup> *ομ.* καὶ  
<sup>8</sup> *ομ.*, οὐ

<sup>5</sup> *ομ.* τῇ  
<sup>6</sup> *ομ.* τοῦ

<sup>9</sup> *Marg. ομ.* ἡδη

20 νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν  
 τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη  
 21 τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ πληροφορηθεὶς  
 22 ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατὸς ἐστι καὶ ποιῆσαι. διὸ  
 23 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη  
 24 δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι'  
 ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ  
 τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,  
 25 ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη  
 διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

V. Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν<sup>1</sup>  
 πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-  
 2 στοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ  
 πίστει<sup>2</sup> εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ  
 3 καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. οὐ  
 μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν,  
 4 εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ  
 5 ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς  
 οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται  
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ  
 6 δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἁσ-  
 7 θενῶν, <sup>3</sup>κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁσεβῶν ἀπέθανε. μόλις  
 γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ  
 8 ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. συνίστησι  
 δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι  
 ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέ-  
 9 θανε. πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν  
 τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς  
 10 ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ  
 Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλ-  
 λον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·

<sup>1</sup> ἔχωμεν *text*, *not marg.*<sup>2</sup> *Marg. om.* τῇ πίστει<sup>3</sup> *add* ἔτι